

CAPÍTOL I

Lo primer que buscà en Deberga al entrar al moll de l'Estació del Nort, fou un compartiment ben buyt, y ja desesperava de trobarlo y a punt estava d'encabirse tot enutjat en un dels que menys gent contenia, quan, fentli notar el seu criat que'l conductor retirava la placa d'un reservat de senyores, va córrer a ficarshi. Eram a mitx Juliol, al bò de l'escampada estiuenca dels barcelonins; el tren anava farcit de passatgers; trobar un compartiment buyt ahont poderse ajaure, era treure la rifa. En Deberga, donchs, va córrer a aprofitarse de la sòrt, triant el recó esquerre d'allà al fons, qu'era'l cantó més fresch. Tot satisfet de la troballa, posà al filat el sach-de-mà que duya, s'endossà'l salva-pols, encengué un cigarret, s'estengué al divan d'utrech vermell, y obrí un diari pera ferse mellor la non-non. Però tot d'una... rach!... obren la portella y... ¡oh goig sense alegría!... de primer, un criat carregat de saquets-de-mà, rotllos d'abrichs y paraygues; després, una cambrereta vistosa, ab un gran munt de capsas rodones y altres andròmines que no la dexavan passar per la portella; després, un noy d'uns deu anys, magret y esblanquehit, ab una cabellera que se'l menjava de viu en viu y una gran payola a mitx cap; després, una senyoreta casadora, un xich anglesada; després, un'altra de més alta y feta, aparentment casada, de posat arrogant y ayrosa; després... ¡ah, grat sía a Deu!... se tancà la porta, y les senyores y'l nen, sens ni haver mirat a n'en Deberga, van abocarse a la finestra y's van quedar enrahonant ab una colla de senyors y de criats plantats abaix al moll, mentres, a dalt, criat y cambrera's veyan ab feynes pera encabir en els prestatges tot l'embalúm de fato qu'havían pujat.